

Nr 167

Av herr **Gustafsson** i Uddevalla m. fl., *angående statlig kreditgaranti för anskaffande av fiskefartyg m. m.*

Frågan om sättet att ordna krediter för anskaffning av fiskefartyg har sedan länge varit föremål för diskussion.

Sedan år 1892 finnes inrättad en fond för fiskerinäringens befrämjande (fiskerilånefonden), som tvivelsutan haft stor betydelse då det gällt att ordna finansieringsfrågan för anskaffning av fiskefartyg.

Under senare år har emellertid lånebehovet ökat avsevärt mera än vad fiskerilånefonden — trots högre kapitaltillskott — kunnat tillgodose. Detta sammanhänger med dels att antalet ansökningar stigit mycket kraftigt under senare år, dels att anskaffningskostnaderna för fartygen ökat avsevärt. Antalet ansökningar har sålunda under tiden från budgetåret 1953/54 till budgetåret 1958/59 ökat från 166 till 301. Det av de låneförmedlande organen (hushållningssällskapen samt Göteborgs och Bohus läns landsting) tillstyrkta lånebeloppet har under samma tid ökat från 2 532 000 kronor till 10 051 000 kronor. Fiskerilånefonden har emellertid endast ökat från 2 000 000 kronor till 3 800 000 kronor varför fiskeristyrelsen under det senaste budgetåret endast kunde bevilja 38 % av de tillstyrkta beloppen emot 79 % budgetåret 1953/54.

Det bör även observeras, att anskaffningskostnaderna för fiskefartyg ökat väsentligt under senare år. För ett tiotal år sedan utgjorde kostnaderna för ett modernt utrustat fiskefartyg 150 000 à 200 000 kronor. Nu är kostnaderna två à tre gånger högre. Det högsta belopp, som kan erhållas som lån ur fiskerilånefonden, är 120 000 kronor. I verkligheten har till följd av medelsknapphet lånens maximibelopp beskurits till avsevärt lägre belopp än det föreskrivna. I Göteborgs och Bohus läns landsting, som handlägger de flesta låneärendena, utgjorde det största beviljade lånebeloppet vid senaste låneförmedlingen 74 700 kronor eller 16,6 % av anskaffningskostnaden, som var 450 000 kronor. Den ojämförligt största delen av kostnaden måste finansieras på annat sätt. Det innebär, att borgenslån måste sökas på öppna kapitalmarknaden till högsta räntenivå. Denna höga ränta på större delen av det investerade kapitalet motverkar de fördelar, som erbjödes i form av räntesubventioner på fiskerilånen.

Det synes oss, liksom reservanterna i 1954 års fiskeriuutredning, enligt dess betänkande den 30 april 1959 med förslag rörande fonden för fiskeri-

näringsens befrämjande, som om det nuvarande fondsystemet borde ersättas med ett statligt kreditgarantisystem. Därmed skulle avsevärda fördelar vinnas, såväl för staten och de låneförmedlande organen, som för låntagarna. Sålunda skulle räntesubventionerna bortfalla. Krediterna skulle prövas av ett enda organ — lämpligen fiskeristyrelsen — i stället för som nu av hushållningssällskapen samt Göteborgs och Bohus läns landsting. Förmedling av lån skulle, i motsats till vad för närvarande är fallet, kunna ske över hela året. Låntagarna skulle få hela lånebeloppet utanordnat i en kreditinrättning till i de flesta fall lägre medelränta än vad nu är förhållandet.

Beträffande den övre gränsen för denna statliga kreditgaranti bör den, i likhet med vad Göteborgs och Bohus läns landsting uttalar i sitt remissyttrande över 1954 års fiskeriutrednings omförmälda betänkande, utgöra 80 % av investeringskostnaden. Bottenkrediten kan måhända ordnas genom inteckning utan statlig garanti. Som ersättning till de subventioner, som nu utgår, bör införande av någon motsvarighet till de stödformer, som nu beviljas jordbrukare, övervägas.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om ett förslag till statlig kreditgaranti för anskaffning av fiskefartyg m. m. i huvudsaklig överensstämmelse med vad reservanterna i 1954 års fiskeriutrednings betänkande den 30 april 1959 anført.

Stockholm den 25 januari 1960

Gunnar Gustafsson
i Uddevalla

Carl E. Johansson
i Torp

Johannes Antonsson

Olof Andreasson

Evert Svensson
i Kungälv

I motionens syfte instämmer:

Ernst V. Staxäng